

Sag C-177/90

Ralf-Herbert Kühn mod Landwirtschaftskammer Weser-Ems

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Oberverwaltungsgericht für die Länder
Niedersachsen und Schleswig-Holstein)

»Tillægsafgift på mælk«

Retsmøderapport	37
Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Mischo fremsat den 26. september 1991	47
Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. januar 1992	58

Sammendrag af dom

- 1. Landbrug — fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — tillægsafgift på mælk — fastsættelse af referencemængder fritaget for afgift — producent der har påbegyndt sine mælkeleverancer i løbet af referenceåret — hensyntagen til et andet referenceår end det den pågældende medlemsstat har valgt — ulovligt — tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — tilsidesættelse af ejendomsretten og retten til fri erhvervsudøvelse — forskelsbehandling — foreligger ikke*
(Rådets forordning nr. 857/84; Kommissionens forordning nr. 1371/84)
- 2. Landbrug — fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — tillægsafgift på mælk — fastsættelse af referencemængder fritaget for afgift — forpagter der overtager driften af en bedrift for tillægsafgiftsordningens ikrafttrædelse — medlemsstatens hensyntagen til den tidligere forpagters leverancer i referenceåret — fakultativ karakter*
(Rådets forordning nr. 857/84, art. 7, stk. 1 og 4, som ændret ved forordning nr. 590/85; Kommissionens forordning nr. 1371/84, art. 5, stk. 2)

1. Forordning nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelsen af tillægsafgiften på mælk, som suppleret ved forordning nr. 1371/84 om gennemførelsesbestemmelserne for den nævnte afgift, er til hinder for, at en producent, som har påbegyndt mælkeleverancerne i løbet af det referenceår, den pågældende medlemsstat har valgt, og som af denne grund ikke i løbet af dette år kan nå op på en repræsentativ referencemængde, alene af denne grund kan udvirke, at der tages hensyn til et andet referenceår. En sådan mulighed er nemlig ikke forudset i bestemmelserne, som udtømmende opregner de situationer, hvor der kan tildeles referencemængder, og som indeholder de detaljerede regler for fastsættelsen af sådanne mængder.

De således fortolkede bestemmelser tilsidesætter ikke princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet dette ikke er til hinder for, at der i forbindelse med en ordning som den, der gælder for tillægsafgiften, pålægges en producent restriktioner på grund af, at han ikke har markedsført mælk eller har markedsført en nedsat mængde i en bestemt periode forud for ikrafttrædelsen af den nævnte ordning som følge af en beslutning, som han har truffet på egen hånd og uden at være tilskyndet hertil af en fællesskabsretsakt.

Bestemmelserne er heller ikke i strid med grundrettighederne, idet ejendomsretten og retten til fri erhvervsudøvelse, som kan underkastes begrænsninger, såfremt disse faktisk svarer til formål, der tjener almenvellet, som f.eks. at afhjælpe overskudssituationen på markedet for mælk og mejeriprodukter, ikke berøres i deres

kerne, idet de pågældende erhvervsdrivendes mulighed for på deres bedrift at producere andet end mælk ikke berøres.

Endelig er bestemmelserne ikke i strid med forbuddet mod forskelsbehandling, idet den forskelsbehandling, som de producenter, der har påbegyndt leverancer i løbet af referenceåret, er objektivt begrundet i nødvendigheden af — for så vidt muligt og for at garantere både retssikkerheden og tillægsafgiftsordningens effektivitet — at begrænse de situationer, der kan begrunde en hensyntagen til et andet referenceår.

2. Artikel 7, stk. 1 og 4, i forordning nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelsen af tillægsafgiften på mælk, som ændret ved forordning nr. 590/85, og artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1371/84 om gennemførelsesbestemmelserne for den nævnte afgift, skal fortolkes således, at medlemsstaterne har mulighed for, men ikke pligt til, at tildele en forpagter, der har forpagtet en bedrift før tillægsafgiftsordningens ikrafttrædelse, en referencemængde, hvorved der tages hensyn til de mælkeleverancer, som den tidligere forpagter af bedriften leverede i referenceåret.